

Konoplan

induplati

glasilo delovne organizacije

induplati jarše

LETO XXV.

ŠT. 11, NOVEMBER 1976

CENA 0,20 DIN

KOLEKCIJA 1977

Pod pojmom kolekcija najdemo v slovarju tujk razlago: iz latinščine collectio, colligere — zbirati, torej zbirka. V poslovnem jeziku se je ta izraz udomačil za zbir oziroma izbor artiklov. Kolekcija 1977 naše tovarne — Induplati je torej izbor oz. zbir artiklov, predvsem tistih za

široko potrošnjo, ki se bodo proizvajali v letu 1977.

Naša kolekcija ima dva po vrsti izdelkov različna dela: turistični šotore in prigrade za prikolice in artikle za dom, to so prti in garniture ter zavese.

Nastajanje kolekcije turističnih

šotorov je vodil tov. Stane Pislak. Šotori Induplati so med kupci znani predvsem zaradi svoje funkcionalnosti in kvalitete. Kolekcija 1977 je obdržala, seveda z novimi in tehnološkimi oblikovnimi rešitvami, dosedanje tipe šotorov. Nov je le Nadaljevanje na 2. str.

Naš razstavni prostor na sejmu v Beogradu

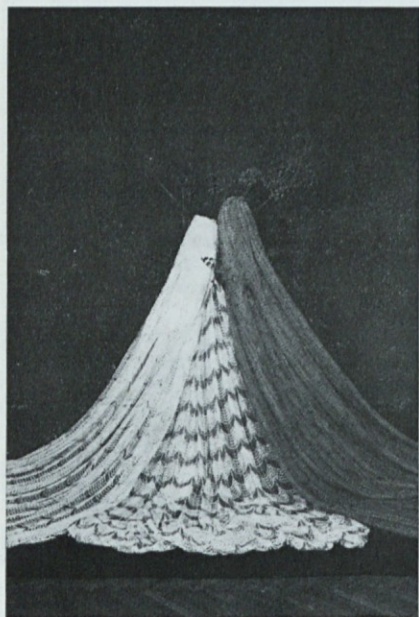
KOLEKCIJA 1977

Nadaljevanje s 1. str.
večji šotor, namenjen tabornikom in civilni zaščiti — Šimnovec. Tudi prigrade za prikolicе so po tipih enake onim iz letošnjega leta, le ime se je spremenilo — namesto Adria prigrad bomo prihodnje leto proizvajali in prodajali Jadran prigrade.

Oblikovanje izdelkov za dom ima Induplati že dolgoletno tradicijo. V okviru razvojnega oddelka ga vodi tov. Ivo Sešek. Uspešno združevanje estetske in tehnične plati ter odlično poznavanje možnosti strojnega parka označujejo sposobnost tega oddelka.

Tradicija predstavljanja kolekcij je prav tako že dolgo prisotna. Žal

je v preteklih letih nekako usahnila, letos pa so jo spet obudili v življenje. Ravno zaradi tega daljšega premora je bila letošnja predstavitev kolekcije 1977 morda nenavadna — predstavljeni so bili namreč tudi artikli, ki so se spontano snovali v obdobju celega leta 1976 in ki so si tudi že našli mesto v redni pro-

izvodnji, pa še niso bili na ta način predstavljeni.

Induplati je že dolgo znana po svojih prtih in garniturah. Na tem področju je bilo v kolekciji 1977 prikazanega tudi največ popolnoma novega. Nove garniture odlikuje bogatost vzorcev (veliko število dodatnih niti) ter barvna pestrost. Prevladujejo rdečerrjavi toni (od oranžne preko opečne vse do kavno rjave) ter zeleni toni (spet od svetlo travnato zelene do umazano zelene). Poleg vzdolžnih vzorcev se je spet pojavil neke vrste karirast vzorec, zelo posrečen v svoji zasnovi. To je garnitura Dominika. Tri najnovejše garniture vidimo na sl. 2. Prte, za razliko od garnitur, prodamo v veliki meri gostinskim organizacijam in so temu ustrezno tudi kreirani. Prt Diana ima motiv, ki spominja na narodnega predvsem na beli podlagi. Tudi prt Domen je kreiran za gostinstvo.

Na področju zaves prehaja naša delovna organizacija s prejšnjim značilnega področja težjih stranskih zaves iz leta v leto bolj na področje nekoliko lažjih zaves. Popolnoma je področje rustikalnih zaves, ki so se začele proizvajati pred tremi leti. V kolekciji 1977 je bil iz domače preje kreiran artikel 7015, ki zelo mehko pade in, primerno naguban, bogato okraši prostor. Barve so poleg klasične bele še barva starega zlata in pa kombinacija obeh (sl. 3).

V efektno prejo v barvi starega zlata je kreiran tudi nov desen artikla 7000. Od lažjih zaves naj še omenim artikel 3270, ki si je že našel svoje mesto v prodajnem asortimentu in je zelo iskan predvsem za opremo večjih objektov.

Tiskane zavesе poživljajo, tako barvno kot glede vzorcev, kolekcijo. Podlaga za tisk je šantung (artikel 3204), vzorci pa so predvsem cvetlični — od marjetic pa vse do velikih, stiliziranih rož močnih barv. En desen tiskanih zaves vidite na sliki 4 in kdaj se boste odločili zanje? Kadar boste v stanovanju rabili poudarek, posebno noto, kadar se boste hoteli izluščiti iz sivine in dolgočasje.

Artikel, ki je prodajni (na žalost ne tudi proizvodni oz. kvalitetni »hit« leta 1976 je artikel 3253. To mesto bo prav gotovo obdržal tudi v prihodnjem letu. Težja stranska zavesa, artikel 3276, ima efektni votek prav tako iz boucké preje in je vodoravno črtasta v skladnih barvah.

Še eno težjo črtasto zaveso bomo proizvajali tudi v letu 1977 — artikel 3263.

Jacquardne zavesе so spet področje zase. Letošnja kolekcija je ubrana v jesenskih tonih — od zlato rumene do rjasto rjave. Vse barve pa so tople, žareče.

In motivi? Geometrijski, enostavni — a privlačni. Na sliki 5 vidite to vrsto zaves — žal pa ne občutite toplote njihovih barv.

In na koncu še pogled na sejno sobo, opremljeno z artikli iz kolekcije 1977 (sl. 6).

Zeleti bi, da bi bil prikaz kolekcije v prihodnjem letu prav tako uspešen kot v letošnjem ter da bi

Nadaljevanje na 3. str.

Sejem »Moda v svetu«

Tov. Pavlijeva, slišala sem, da ste v naši delovni organizaciji zaposleni 3 leta, kot referent za propagando pa šele 2 meseca. V začetku oktobra ste že vodili priprave za razstavo naših izdelkov na mednarodnem sejmu »Moda v svetu« 1976 v Beogradu. To je nedvomno odgovorna naloga. S kakšnimi občutki ste jo sprejeli?

Ja, v začetku me je malo skrbelo; imela sem tremo. Čeprav vam povedo, kako razstavljeni prostor izgleda in imamo skice, fotografije, imamo

vse premerjeno in podobno, nikolj ne veš, kaj te v resnici čaka. Razen tega se trudiš, da razstavljeni prostor vsakič nekoliko spremeniš, da ni vedno po istem kopitu, in seveda, da ga čimbolj prostorsko izkoristiš. Malo me je bilo tudi strah prve vožnje z letalom.

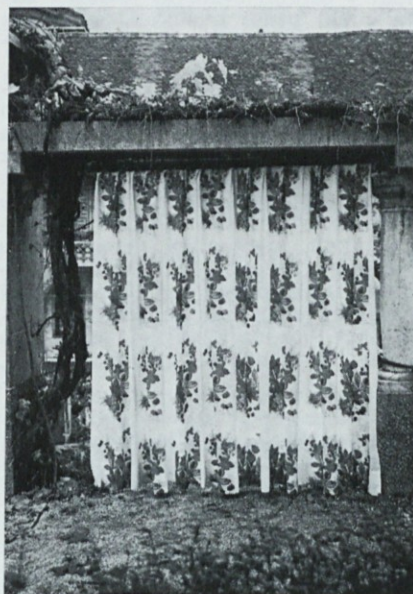
Imate že kaj izkušenj pri tem delu?

Nekaj izkušenj imam že, ker sem v našem podjetju že delala na področju propagande, čeprav še nisem imela tega delovnega mesta. Bila

Marinka Pavli, referent za propagando

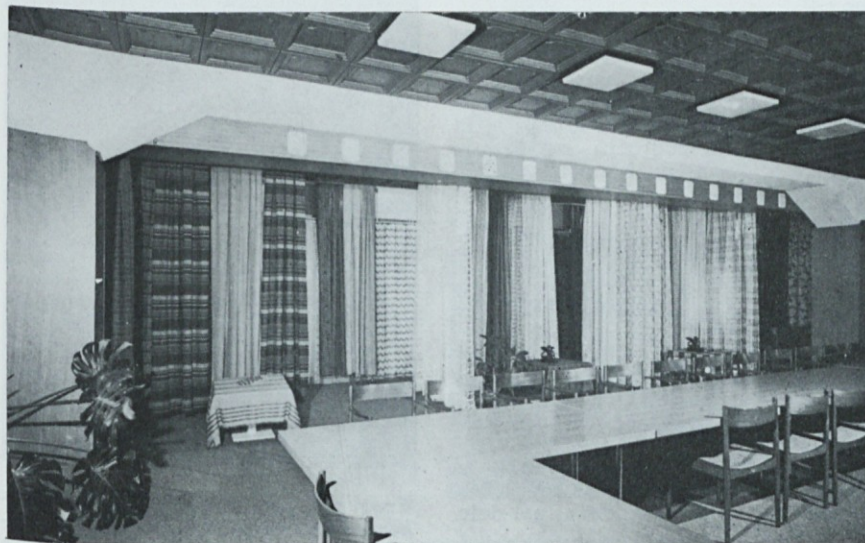
Kolekcija 1977

Nadaljevanje z 2 str.
se sloves naše tovarne pri oblikovanju in kvaliteti turističnih šoto-rov in izdelkov za dom še bolj razširil. Le s stalno prednostjo na

tržišču, tako na oblikovnem področju kot na področju kvalitete in uslug, bo naša delovna organizacija uspešno poslovala.

Dipl. ing. Cirila Črne

sem že pri pripravih za Zagrebški velesejem.

Katere artikle ste razstavljali?

Poudarek je bil na rustikalnih zaveseh. Razstavili pa smo tudi nekaj težkih in nekaj tiskanih zavese ter po eno garnituro prtov. Za prte ni bilo več prostora, saj smo lahko postavili le eno mizo. Če bi miz bilo več, bi prostor bil prenatrpan in neučinkovit.

Zakaj prav na rustikalnih?

Zato, ker so to novejši proizvod in ljudje vsako novost jemljejo z zadržkom. Bojijo se konfekcioniranja teh zavese in smo jim ravno s to predstavitev hoteli pokazati, kako jih šivamo in obešamo.

Ste imeli pri delu kaj težav?

Ne, večjih težav ni bilo. Veste, težimo za tem, da čim več priprav opravimo doma. Zavesa, ki jih razstavljamo, doma izberemo, ukroji- mo, sešijemo in zlikamo. Pripravimo tudi kovinske nosilce za okna in panoje za stene, ki jim potem na razstavnem prostoru damo čim bolj okusno in funkcionalno obliko. S seboj smo pripeljali lesene karnise, na katere smo pritrdili zavesa. To- rej v glavnem ves material.

Kako pa ste vse to prepeljali na razstavljeni prostor?

Ves material smo v Beograd poslali že dan prej kot sva se s kole- gico iz razvojnega oddelka, Božo Baškovič, odpravili na letalo. Šofer in trije mizarji so bili že v Beogra- du, ko sva v petek prišli, in mizarji so v glavnem že naredili najnuj- nejša dela. Potem sva s kolegico delali še ves petek do večera in še v soboto.

In kakšen je vaš končni vtis te razstave, mislite, da bi bilo treba še kaj spremeniti, izboljšati?

Nekaj časa se že pogovarjamo, da bi bilo dobro razširiti ta sistem razstavljanja. Želimo si tudi večji razstavljeni prostor, ki ga bomo sku- šali drugo leto dobiti.

IS

Protestno pismo naših delavcev

Delavci in družbeno politične organizacije v delovni organizaciji INDUPLATI, Jarše, se pridružujemo številnim protestom vseh naših delovnih ljudi in občanov, ki z vso odločnostjo zavračajo odnose in politiko vaše vlade do slovenske in hrvaške narodnostne manjšine v vaši državi. Ugotavljamo, da ta odnos in politika vaše vlade do koroških Slovencev in gradiščanskih Hrvatov nikakor nista skladna s politiko aktivne miroljubne koeksistence, prijateljstva in sožitja med narodi, še zlasti pa tudi ne s politiko dobrih medsebojnih odnosov, za katerih uresničevanje si z največjo aktivnostjo — kot je v svetovni javnosti že splošno znano — prizadeva nenehno prav naša država. Obenem pa smo tudi trdno prepričani, da ta odnos in politika vaše vlade ne moreta imeti podpore niti v demokratični javnosti v vaši državi, saj morata ta odnos in politika, ki sta dejansko manifestacija stališč in mentalitete nesvobodno mislečih, nazadnjaških krogov v vaši državi, nujno obenem vplivati na ustvarjanje protidemokratske klime na vseh področjih družbeno političnega življenja pri vas.

Neizpolnjevanje in evidentna kršitev določb vaše državne pogodbe, še zlasti njenega 7. člena, sprejem

in uveljavitev sedanjih novih manjšinskih zakonov in proti volji samih manjšin ter njihovo napovedano preštevanje v jezikovnem popisu posebne vrste se nedvomno takšne opustitve in ukrepi, ki so v popolnem nasprotju ne le z uveljavljenim mednarodnim pravom, marveč tudi sploh s kakršnimkoli načelom zagotavljanja in utrjevanja pravne varnosti ljudi in spoštovanjem temeljnih pravic človeka. Ti postopki prav gotovo ne morejo spodbudno vplivati na ploden razvoj naših meddržavnih odnosov, obenem pa tudi nujno siromašijo celotno kulturno, družbeno in politično življenje v vaši državi, ki se z njimi tudi v celotni svetovni javnosti kaže v kaj bedni luči malomeščanske ozkostičnosti in nacionalnega hegemonizma.

Ti postopki vaše vlade so nezakoniti. Kot takšni tudi ne morejo obroditi nobenih sadov, najmanj pa kakorkoli konstruktivno prispevati k reševanju manjšinskih vprašanj. Morebitno statistično izničenje manjšine bo seveda ostalo kot kakršnakoli ugotovitev brez vsake vrednosti, enako kot nobena papirnata izmišljotina ne more nikoli zanikati resničnega življenja in enako kot nobena oblastna prisila ne more nikoli odvzeti človeku tistega,

kar mu je imanentno in zaradi česar je: svobode. Kot takšni bodo ti postopki ostali le žalostna epizoda v zgodovini vaše države, epizoda, ki bo na koncu le znova potrdila že zdavnaj spoznano zgodovinsko resnico — da je vsaka nedemokratska politika, ki temelji na prisili in hegemonizmu močnejšega, obsojena na propad.

Ob tem ko kar najostreje protestiramo zoper to politiko vaše vlade do slovenske in hrvaške manjšine, obenem odločno podpiramo njun sedanji boj in brezkompromisno zahtevamo, da vaša vlada brez kakršnihkoli odmkov v celoti izpolni vse svoje obveznosti do manjšin in jima omogoči zakonito uveljavljanje vseh njunih pravic.

Dan mrtvih

V mrak in tišino jesenskega večera se je oglasila pesem.

Besede o njih, ki jih ni več, so se mehko dotaknile vseh, ki so se prišli pokloniti njihovega spomina.

V blagem vetru je zatrepetalo listje, zašumelo je, kot bi šepetalo spomine.

Na mamo, ki je ni več, na očeta, ki je padel, na brata, ki trohni kdove pod katerim drevesom v hosti, na prijatelje in znance, ki so ostali v nekem času, ki ga ni več. Otožna glasba je zdramila tišino, segla v srca, ganila.

Potem molk.

Tiho so sveče metale blede luč na spomenik in cvetje.

Tiho so se ljudje razšli.

S seje sekretariata OOZK Jarše

Člani sekretariata smo se dogovorili, da je potrebno sestaviti protestno pismo glede stanja na Slovenskem Koroškem in sicer v imenu družbenopolitičnih organov. Pismo naj bi prebrali na skupnem sestanku družbenopolitičnih organizacij in ga nato poslali na avstrijski konzulat v Ljubljano.

V nadaljevanju smo obravnavali dvojje vprašanj in sicer je tov. Hafner postavil vprašanje namenjeno naši kadrovski službi. Gre namreč za to, kam oziroma na katera delovna mesta bodo dodeljeni naši slušatelji srednje tekstilne šole — Domžale, ki so pred zaključkom oziroma diplomu.

Po drugem vprašanju pa smo obravnavali prošnjo tov. Milene Hribar, ki se je obrnila na našo organizacijo za pomoč pri njenem stanovanjskem problemu.

Člani sekretariata smo menili, da zadevi ne spadata v naše področje dela in smo stvar zato posredovali SMR, ki je za to pristojen organ.

Na kratko naj omenim, kako smo

komunisti vplačali posojilo za ceste. Po izračunu naj bi vplačali 115.400,00 din oziroma 100 %, dejansko je bilo vplačanega 111.400,00 din oziroma 96,5 %.

Sekretariat je ponovno obravnaval kvaliteto naših izdelkov. Smatrali smo, da je pri tem vprašanju res nujno nekaj storiti, zato smo predlagali, da se naj sestavi komisija, ki bi delala na področju izboljšanja kvalitete. Za člane komisije so bili predlagani:

- ing. Franc Jeraj,
- Marjana Zupan,
- Franjo Rihtar,
- Anton Ručigoj,
- dipl. ing. Zdenka Seliškar in
- Janez Hafner.

Ker je bil to le predlog za sestavo komisije, smo se dogovorili, da ga posredujemo na sestanku OOZK, potem pa naj bi ga potrdil TOZD proizvodnje.

Na koncu smo se dogovorili, da trije člani OOZK obiščejo tov. Lamberska, ki se je poškodoval pri delu.

Miro Šimic

Tudi pri spominski plošči v Opekarni Radomlje so mladinci Induplati prižgali sveče ob dnevu mrtvih

Analitična ocena delovnih mest

Ponovno se je komisija za izvedbo analitične ocene delovnih mest sestala v sejni sobi 26. X. 1976 ob 10.30. Dnevni red je obsegal tri točke:

1. pregled obstoječe analitične ocene delovnih mest v Induplati;
2. priprava novih opisov delovnih mest;
3. razno.

Zaradi obsežnosti same metodologije in ker bo dokončna oblika dana v pogled in razpravo vsem organom o DO, navajam samo spremembe, ki jih je komisija okvirno izoblikovala:

Tone Videnšek, vodja težke konfekcije

I. Stara metodologija obsega tri stopnje pri pogojih dela na delovnih mestih, kjer nastopa mokrota in umazanost:

1. stopnja: neumazano delo pri vlažnosti okolja nad 80 % relativne vlage ali manj umazano delo pri vlažnosti okolja; do 80 % relativne vlage (npr.: motovilka, belilec, itd.)

2. stopnja: umazano delo pri vlažnosti okolja do 80 % relativne vlage (npr.: ključavničar, mojster);

3. stopnja: umazano delo pri vlažnosti okolja nad 80 % relativne vlage ali zelo umazano delo (npr.: mokra predilnica, barvarna, itd.).

Predlog sedanjih pogojev dela z ozirom na stopnjo umazanosti in ukinitvev nekaterih starih delovnih mest obsega stopnjevanje umazanosti na delovnih mestih brez stopnje relativne vlage (zaradi boljših delovnih pogojev).

II. Pri pogojih dela nastajajo delovna mesta, kjer se stopnjujejo smrad in škodljivi vplivi kemikalij. Stara metodologija navaja tri stopnje:

1. stopnja: neprijeten vonj na delovnem mestu (npr.: mokra predilnica);

2. stopnja: neprijeten vonj z manjšimi škodljivimi vplivi kemikalij (npr.: tiskarna, barvarna);

3. stopnja: neprijeten vonj z večjim škodljivim vplivom (npr.: belilnica, barka).

Predlog nove metodologije pri pogojih dela z ozirom na smrad in škodljive vplive kemikalij izključujejo tretjo stopnjo in nekatera tipična delovna mesta.

III. Odgovornost za delovna sredstva (stroje) in predmete dela (material) obsega 4 stopnje. Vsaka od teh štirih stopenj obsega delovna mesta, na katerih vrednost materiala v eni izmenj skupno z eno promilo vrednosti osnovnih sredstev tega delovnega mesta doseže štiri različne vrednosti. Ker so se delovna

sredstva, na katerih neposredni proizvajalci delajo, vrednostno zelo dvignila, bo nova analitična ocena delovnih mest upoštevala odgovornost za vrednost teh novih delovnih sredstev in predmetov dela.

IV. Pri analitični oceni se pri izboru zahtev za delovna mesta upošteva tudi znanje in sposobnost. Pri šolskem znanju imamo pri obstoječi metodologiji 8 stopenj, v katerih je zajeto šolsko znanje, oziroma izobrazba od nepopolne osemletke do visokih šol. Nekatere stopnje šolskega znanja se bodo korrigirale, ker se je spremenila učna doba in naziv za dosego tega šolskega znanja.

Na prihodnji seji v novembru bomo razpravljali o pripravi novih opisov delovnih mest v naši DO.

Anton Videnšek

Lokomotiva na dvorišču DO Induplati

Dne 26. 8. 1976 ob 14.50 uri je v parnem kotlu, izdelek Djuro Djaković, počila prednja ekranska cev v purišču. Naslednji dan so kurjači usposobili parni kotel za nadaljnje obratovanje.

Obratovati pa je smel s zmanjšanim pritiskom, ker je republiški inšpektor ugotovil, da so obrabljene tudi ostale cevi. Istočasno je zahteval, da se na kotlu opravi generalni remont.

Zaradi tega se je vodstvo DO odločilo, da si sposodi lokomotivo za pokritje najnujnejše tehnološke pare.

Tako je dne 15. 9. 1976 prisopihala na naš industrijski tir lokomotiva

serije 25-020. Čeprav je že puhala dobrih 50 let, še vedno vozi na relaciji Ljubljana—Karlovac in vleče za seboj 1200 t tovora ali 45 vagonov. Kljub temu je pa za našo DO dajala premalo tehnološke pare in so obratovali samo stroji v hali I in še to ne s polno kapaciteto, čeprav so kurjači naredili vse, kar so mogli. Zavedati se moramo tudi to, da je izkoristek parnih lokomotiv zelo slab. Polovico premoga se porabi za proizvodnjo pare, polovico ali več pa skozi dimnik v ozračje. Zaradi tega je bila tovarna v dimni zavesi in v sajah.

Stane Marolt

Lokomotiva pred kotlarno je dajala ob remontu potrebno paro

Ogled sežigalne naprave

V petek 15. 10. 1976 sva si z varnostnim ing. Branetom Zupanom ogledala demonstracijo naprave za sežiganje odpadkov v tovarni novogavic POLZELA. Demonstracijo je pripravilo podjetje GRADIS Ljubljana — TOZD Kovinski obrati Maribor, ki je razvijalec in izdelovalec zgoraj imenovane naprave.

Podjetje se je odločilo za razvijanje te naprave iz več razlogov. Z razvojem tehnike in porastom življenjskega standarda iz dneva v dan raste količina in vrsta odpadnih snovi. Znano je, da je možno uničiti odpadke tudi z upepelitvijo. Z upepelitvijo gorljive snovi popolnoma zgorejo, ostanejo samo neizgorljive snovi, kot so: pločevina, drobci stekla, keramika itd. Neizgorljivi ostanki so količinsko majhni in popolnoma sterilni. Analiza tržišča je pokazala, da bi v večini naših delovnih organizacij, občin in bolnišnic zadoščale male stabilne sežigalne naprave s kapaciteto sežiga od 25 do 200 kg odpadkov na uro. Tako so razvili sežigalno napravo trikomornega sistema, ki učinkovito upepeljuje vse vrste gorljivih odpadkov in to brez dima, saj, smradu in prahu, a neizgorljive snovi sterilizira.

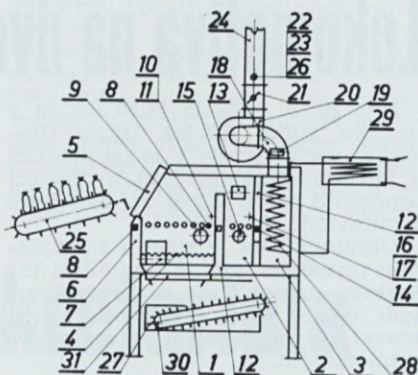
Ta sežigalna naprava je namenjena za upepelitev trdnih in mešanih odpadkov z vsebino vlage do ca. 80 %, kot so: trdni mestni odpadki, gospodinjstvi odpadki, odpadki iz bolnišnic in laboratorijev, odpadki iz mesnic, tekstilni odpadki, celulozni odpadki, odpadki iz umetnih snovi, organski odpadki in ostali gorljivi odpadki.

Sežigalna naprava je sestavljena iz treh komor. Komora 1 je izgorovalna komora, ki se sestoji iz rešetke ali vročega dna 4 in iz stene komore (6), ki je iz ognjeodpornega betona. Na steni peči se nahajajo lopute (7) za regulacijo dovoda primarnega in sekundarnega zraka preko luknjic (8), ki so razporejeni po stenah komore (6). Komora (1) se segreva z avtomatskim gorilnikom (9) na vnaprej določeno temperaturo s pomočjo temperaturnega tipala (10) in kontaktnega termometra (11), ki ima to nalogo, da pri vnaprej določeni temperaturi izključi gorilnik in pokaže temperaturo, ki vlada v komori (1).

Komora (2) je požgorevalna komora, ki se sestoji iz žarilne stene (12) in lopute (13) za dovod zraka preko luknjic (14). Komora (2) se segreva z gorilnikom (15) na vnaprej določeno temperaturo s pomočjo tipala (16) in kontaktnega termometra (17).

Komora (3) je usedalnik. Nadaljevanje usedalnika je cev za izstopne pline (18) in se na njej nahaja loputa (19) za dovod hladnega zraka. Hladni in topli zrak se mešata med seboj v cevi (18) in ventilatorju (20).

Na izstopnem delu ventilatorja je nameščena loputa (21) za regulacijo količine zraka in tlaka v celotni napravi. Temperaturo izstopnih plinov lahko registriramo s pomočjo temperaturnega tipala (22) postavljenega v cev (24) in termometra (23). Nad komoro (1) so vrata (5) za polnjenje odpadkov. S pomočjo časovnega releja lahko to napravo dopolnimo z dozatorjem za avtomatsko doziranje odpadnih snovi v določeni časovni enoti. V vsedalno komoro lahko montiramo pretočni grelec za izkoriščanje toplote. Grelec lahko segreva vodo ali drugi fluid, ki zdrži višje temperature. V tem primeru segreti fluid nadaljuje pot v toplotne izmerjevalce, kjer lahko proizvaja paro ali greje vodo na določeno temperaturo. To napravo je možno opremiti s transporterjem za avtomatsko odvajanje pepela preko izsipnika (31).

Peči za sežiganje odpadkov so konstruirane in izdelane iz kvalitetne jeklene pločevine, z notranje strani so obložene z ognjeodpornim betonom, z zunanje strani termično izolirane in zaščitene z dekapirano pločevino.

Delovanje:

Sežigalne naprave z rešetko ali vročim dnom so stabilne naprave. Pri vlaknih odpadkih, ki vsebujejo do 50 % vlage, se uporablja rešetka, pri odpadkih nad 50 % vlage pa vroče dno iz ognjeodpornega betona.

Pred upepelitvijo odpadkov je potrebno izgorovalno komoro (1) segreti nad temperaturo plamenišča odpadkov 200–260 stopinj C, a požgorevalno komoro nad temperaturo plamenišča še nepopolno izgorelih dimnih plinov 400 do 800 stopinj C. Ko komori (1) in (2) dosežeta točno vnaprej določeno temperaturo, oba gorilnika ugasneta in s tem je naprava pripravljena za delo. Odpadki za upepelitev se vržejo v komoro s pomočjo transportnega dodajalca, ki avtomatsko v določenih časovnih presledkih dodaja

po eno saržo odpadkov v komoro (1). Zaradi visoke temperature in stalnega delovanja svežega zraka v komoro se odpadki vžgejo in s tem se začne proces upepelitve. Nastali dimni plini nadaljujejo pot v požgorevalno komoro (2), kjer zaradi visoke temperature in dovoda svežega zraka popolnoma zgorejo.

Sveži zrak se dovaja preko loput v komori (1) in (2). Količina dovodnega zraka se lahko regulira s pomočjo lopute. Nastali vroči dimni plini nadaljujejo pot skozi vsedalne komore (3). V vsedalni komori (3) se nahaja pretočni grelec, ki prevzema del toplote vročih dimnih plinov. Dimni plini nadaljujejo kot skozi cev, na kateri je odprtina z loputo za dovod svežega zraka. V ventilatorju se mešajo vroči dimni plini s svežim hladnim zrakom in nadaljujejo pot skozi cev, v kateri je montirano temperaturno tipalo, povezano s kontaktnim termometrom. Kontaktni termometer s pomočjo sevomotorja povezanega z loputo avtomatsko regulira temperaturo izstopnih plinov tako, da temperatura teh plinov ne škoduje dimniku ali zraku. Pred vstopom dimnih plinov v dimnik se lahko montira čistilec za zrak.

Neizgoreli ostanki odpadkov in pepel se stresejo v vodno korito za hlajenje in transportirajo na določeno mesto.

Sežigalno napravo lahko priključimo na obstoječi tovarniški dimnik. Tudi v naši DO se nabira vedno več odpadnih snovi. Te odpadne snovi vsakodnevno odvažata Snaga in nas mesečno bremeni za milijon starih dinarjev. Investicija sežigalne naprave bi stala 25-krat toliko, in bi se kmalu obrestovala. Tako bi se tudi mi vključili v akcijo za varstvo okolja s sežiganjem gorljivih odpadkov brez dima, saj, smradu in prahu.

Roman Kurmanšek

25. oktobra 1976 je stopila v redno delovno razmerje v naši DO IVANA SEIFERT, ki bo z decembrsko številko Konoplana prevzela delovno mesto odgovornega urednika Konoplana. Ivana ima zaključen študij na pedagoški akademiji in tri leta ustrezne prakse. Želimo ji uspešno delo.

Nočno delo žensk

S podpisom mednarodne konvencije o ukinitvi nočnega dela žena je tudi jugoslovanska ZS zavzela stališče, da je potrebno nočno delo žena v naših organizacijah ukiniti in žensko delovno silo zamenjati z moško. Ena prvih DO, ki je ukinila

nočno delo žena, je bila naša. Zaradi vse večje potrebe po določenem artiklu pa se je uvedlo nočno delo moških na določenih statvah. Preizkus zamenjave se ni obnesel, tako smo morali uvesti žensko delovno silo tudi za nočno delo. Posledica

tega je vsakoletna prošnja republiškemu odboru za delo za podaljšanje nočnega dela žena. K tej prošnji pa mora svoje soglasje dati tudi IO OOS kot organ, ki naj bi s pomočjo delavcev iz neposredne proizvodnje skrbel za uresničevanje sklepov samoupravnih organov. V tem soglasju pa se križajo interesi delavcev — neposrednih proizvajalcev ter sklepi 8. kongresa ZSS na eni strani ter DO kot celote na drugi.

Možnosti in načinov za odpravo nočnega dela žena je več. Enega od teh smo preizkusili, pa ni uspel (zamenjava z moško delovno silo). Druga dva načina sta nabava novih kapacitet strojev ali pa združitev v obliki TOZD s sorodno DO. Tretja možnost pa je nakup surove tkanine.

Prvi način, zamenjava delovne sile, je propadel zaradi prevelike fluktuacije delovne sile, zakaj? Pretežno delo, prenizki mesečni prejemki ali miselnost, da je to žensko delo? Verjetno je bil glavni vzrok ta, da so to bili delavci, katerim je bilo to delovno mesto že tretje, četrto itd. V raznih pogovorih z delavci sorodnih DO smo prišli do zaključka, da je potrebno delavca za tako delo poiskati takoj, ko zapusti osnovno šolo, tako da mu je to prvo delovno mesto in ga potem temu primerno priučiti, ne pa vzeti vse, ki se zglase, ne glede na njihovo starost.

To je sicer dalekosežna rešitev, nastane le vprašanje, kam dati takega mladoletnega fanta, dokler ne dopolni 18 let in po zakonu ne sme delati ponoči.

Poleg tega je take delavce na mestnem področju težko dobiti.

Take in podobne ugotovitve odpirajo vprašanja, kaj je več vredno; zdravje ene matere in njena skrb za družino ali nekaj milijonov, ki ostanejo doma, in bi se drugače stekli v tuji žep. To, da kljub delu nočne izmene ne naredimo dovolj, je vsem znano. Da moramo zato surovo tkanino kupovati in jo kupimo trikrat več kot jo delavke v nočni izmeni naredijo. To pomeni, da bi lahko kupili tudi količino, ki se stke v nočnem delu, le da se spet pojavi problem; kupljen meter je precej dražji od domačega in gre ta strošek letno v visoke zneske.

Res je tudi, da pravila o željah prizadetih žensk ni. Nekatere celo rade delajo ponoči; s tem, da nočno delo žensk ukinemo, jim ukinemo tudi celo vrsto delovnih mest z dobrim osebnim dohodkom.

Ce vse te misli sedaj strnemo v eno, lahko rečemo, da ostane to vprašanje velik problem, ki se ga bo treba resno lotiti in ga dobro osvetliti z vseh strani, da bi se našla ustrezna rešitev.

J. Kotnik

Opekarna Radomlje se spreminja

Rušitvena dela v Opekarni Radomlje

Nastala je takole velika hala, ko so podrli sušilne komore

DITT Jarše na Poljskem

V času od 21. do 24. 10. je DITT — Jarše organiziral strokovno ekskurzijo v znano tovarno tekstilnih strojev na Poljskem. Kako in zakaj smo se odločili za obisk v omenjeni tovarni? Na eni od sej IO v začetku leta, ko smo se pogovarjali o možnostih organizacije strokovnih ekskurzij izven meja naše republike in celo države je prišel predlog iz tovarne Filc o obisku omenjene tovarne na Poljskem. Predlog je bil sprejet, ker je že nekaj tovarn iz okvirja našega društva kontaktiralo z omenjeno tovarno, nekatere so njihove stroje že nabavile ali pa jih tudi še nameravajo nabaviti. Na ta način bi tovarne omogočile delu strokovnega kadra ogled in bližnje spoznavanje dobavitelja strojne opreme v aranžmaju društva, ki je glede na število udeležencev cenejši kot bi bil sicer. Predlog je dobil tudi podporo na seji IO DITT Slovenije. V naš aranžma so se želele vklopiti še nekatera druga društva. Z nami so bili tudi tovariši iz Tekstilane Kočevje, ki ima del strojnega parka opremljen s stroji Befame. Celotno organizacijo potovanja smo prepustili potovalni agenciji Viator. Viator nam je dal dva predloga in to 4-dnevno potovanje z avtobusom ali pa 2-dnevni čarterski polet. Zadnji je odpadel, ker bi bili vezani na datum in čas prostega čarterskega leta in pa na najmanjše število udeležencev IOO. Zavedali smo se, da bo pot naporna in da bi nam prav prišel kak dan več vsaj za vmesne počitke, ki jih je tokrat res manjkalo. Posebno ker so nastopili nepredvideni zastoji na cestah in meh. Časovno smo bili omejeni, ker je ekskurzija potekala tudi na delovne dneve.

Na seji smo tudi sklenili, da iz

sredstev, ki jih je društvo pridobilo z organizacijo strokovnih predavanj ter ostalega delovnega programa s področja izobraževanja krijemo delno stroške ekskurzije, kar je zneslo na posameznega člana približno 1/3 stroškov. Vsaka posamezna tovarna pa je glede na interne potrebe take ekskurzije dodatno ali delno krila preostale stroške. Naša tovarna je omogočila vsem zainteresiranim članom, da se ekskurzije udeležijo. Vsak član društva je dobil dve dnevnici, ostale stroške potovanja je kril sam. Dva delovna dneva pa smo nadomestili z dvema dnevnima dopusta. Vsi ostali udeleženci, ki niso člani društva pa so morali v celoti kriti sami stroške. Kljub pogojem je iz naše tovarne bilo dosti udeležencev (45). Na splošno so strokovne ekskurzije dobro obiskane ne glede ali so organizirane izven delovnega časa ter celo z lastnimi prevoznimi sredstvi.

Tovariši iz tovarne Befamo so nas pozdravili tudi v imenu društva inženirjev in tehnikov Poljske. V želji, da taki kontakti popolnoma ne nehamo, smo gostitelje povabili na obisk našemu društvu.

Ekskurzija je opravila svoj namen. Videli in spoznali smo modern obrat, kjer se tekstilni stroji sestavljajo, nato smo si tudi ustvarili sliko o položaju tekstilne industrije na Poljskem ter o življenju in delu na Poljskem.

Dipl. ing. Daliborka Podboj

OBISK TOVARNE TEKSTILNIH STROJEV »BEFAMA«

V času od 21. do 24. oktobra je DITT — Jarše organiziral ogled znane poljske tovarne tekstilnih

strojev »BEFAMA«. Ob isti priliki smo si poleg drugih znamenitosti ogledali tudi množično taborišče smrti Auschwitz, ki je na vsakega izmed nas napravilo globok vtis.

V kratkem bom skušal prikazati nekaj vtisov oz. podatkov le o tovarni Befama.

Tovarna je v letošnjem letu praznovala 125-letnico obstoja, kar je zavidljiva doba in je sestavljena iz 5 obratov, ki zaposlujejo skupno 4500 ljudi, medtem ko je bilo ob ustanovitvi leta 1851 zaposlenih le 28 ljudi. Sedanje podjetje je sposobno izdelati sledeče vrste oz. grupe tekstilnih strojev:

a) Stroji za trganje in regeneracijo odpadkov. So najstarejšega izvora in segajo v prejšnje stoletje. Z njihovo pomočjo je možna uporaba vseh vrst odpadkov, ki se običajno mešajo s kvalitetnejšimi še neuporabljenimi surovinami.

b) Kompletni strojni park za izdelavo prej po postopku za mikano volno. Ti stroji so našim tovarnam dobro poznani, saj jih uporablja večje število naših tovarn, med njimi TEKSTILANA Kočevje.

c) Stroji za izdelavo polčesanih prej. Postopek je vsem bolj ali manj dobro poznan, saj podjetje INDUPLATI izdeluje prejo po tem postopku.

d) Po licenci firme SCHLUMBERGER oz. DURANITRE, proizvajajo raztezalke z dvojnimi igličastim poljem, ki so popolnoma avtomatizirane in dopolnjujejo program strojev za izdelavo polčesanih prej.

e) Po licenci firme DURANITRE je izdelan tudi konventer za trganje kabela. Stroj se lahko uporablja v predilnicah sintetičnih prej namesto mikalnika pod pogojem, da je osnovna surovina kabel brezkončnih filamentnih niti, ki jih le-ta raztrga na željeno dolžino in izdele iz njih pramen.

f) Proizvajajo tudi sodobna raztezala po licenci firme SKF.

g) Firma ima nekaj znanih patentov na področju proizvodnje netkanega tekstila. Stroji za izdelavo tovrstnih proizvodov se vključujejo v mednarodno trgovino. Izdelujejo kompletni strojni park za proizvodnjo netkanih blag.

h) V zadnjem času so začeli proizvajati tudi nove turbinske predilne stroje za proizvodnjo OE — preje na pnevno mehanični način. Ta stroj je konstruiran po zamisli poljskih strokovnjakov in vključuje tudi licence angleških in belgijskih proizvajalcev. Uporaben je za izdelavo grobih prej.

Iz opisanega je razviden širok proizvodni program firme BEFAMA, ki v glavnem tudi v celoti izdeluje vse načrte za proizvodnjo strojev. Podjetje po njihovih podatkih zaposluje okoli 300 inženirjev različnih strok in okoli 500 tehnikov.

Nadaljevanje na 9. str.

Udeleženci ekskurzije pred Befamo, Bielsko Biala

DITT Jarše na Poljskem

Nadaljevanje z 8. str.

Številke so za naše pojme visoke, vendar naj takoj omenimo tudi dejstvo, da morajo le-ti obvladati skupno 8000 različnih operacij.

Ogledali smo si le del tovarne, ki obdeluje, izdeluje, montira in pripravlja strojne dele za transport v 48 različnih držav sveta. Med njimi so tudi močno razvite kot ZDA, Velika Britanija, Kanada. Kljub temu prevladuje izvoz v države vzhodnega bloka s SZ na čelu.

Zanimiv je tudi podatek, da je Befama leta 1945 izvozila le 2,5 % strojev, leta 1975 pa že 68,6 %. V tem delu tovarne je 60 % celotne proizvodnje Befame. Vsakdo izmed nas je lahko dobil vtis, da je tovarna sodobno urejena in da v njej vlada popoln red ter čistoča. Lahko še omenimo, da je večina obdelovalnih strojev bolj ali manj avtomatiziranih in da delavec le nadzira delovanje. Nekateri od teh strojev

obdelujejo novo nastajajoče strojne dele na štirih mestih istočasno. Obdelovalni stroji so v glavnem izdelani v državah vzhodnega bloka, nekaj strojev pa imajo tudi iz zahodnih držav.

Kot posebnost navajam, da nekaj od teh strojev obdeluje litoželezni mikalni boben teže ca. 3,5 t.

Na koncu naj še omenim zelo tople sprejem, ki so ga pripravili visoki predstavniki firme Befama, in sicer glavni direktor, ter direktorji proizvodnje, prodaje za inozemstvo in razvojnega inštituta.

Poudarili so velik pomen trgovinskih stikov z Jugoslavijo in velik delež izvoza za njihovo tovarno, ki ga predstavljajo naša podjetja.

Iz mesta Bielsko-Biala, ki šteje okoli 250.000 ljudi in kjer je sedež firme BEFAMA, smo odšli obogateni z novimi izkušnjami.

Dipl. ing. Jože Podpeskar

Med kratkim postankom na Dunaju smo se utegnili le slikat ...

Obiskali smo Auschwitz

OSWIECIM, mesto na Poljskem na reki Wisli, severovzh. od Katowic; 23.000 preb. (1957); železniško križišče, kemična industrija.

15. 6. 1940 so nacisti v Oswiecinu (nem. Auschwitz) ustanovili največje koncentracijsko taborišče v okupirani Evropi. Taborišče je bilo razdeljeno na tri glavne dele: O. I, O. II (Brzezinka, nem. Birkenau) in O. III (Manowice). Na najokrutnejši način, po svoji surovosti in cinični sistematičnosti iztrebljanja edinstven v zgodovini, je bilo tu umorjenih 4.160.000 ljudi (skozi ta-

borišče je šlo 12.400.000 ljudi) iz vseh dežel Evrope, pretežno Židov in Poljakov. Plinske komore, »medicinski« eksperimenti, lakota, izčrpavajoča zaslisevanja, sterilizacije, žigosanja z razbeljenim železom in druga sadišča izživljanja elitnih odredov hitlerjancev, so bili vsakdanji pojav te tovarne smrti, kjer so po industrijskih, »znanstvenih« načelih organizirali množično iztrebljanje. Preživele zapornike je osvobodila Rdeča armada. Tu se nahaja muzej z dokumenti o nacističnih zločinih.

Pisati o Auschwitzu je nemogoče.

Saj je še misliti težko, kaj šele misli oblikovati v besede.

Zdravi, dobre volje, siti in zadovoljni, svobodni prihajajo dan za dnevno turisti in svojci v to zloglasno taborišče gledat ostanke groze, obupa, smrti.

Pred vhodom so postavili hotel, kjer lahko ješ, piješ, si kupiš kopico razglednic, prospektov in značk, da jih odneseš domov.

Za spomin.

Jaz pa bi raje pozabila, vse. Ne maram, da se mi v misli vračajo žičnata ograja, žarometi, veliko naselje zidanih hiš, ki bi lahko bile komu dom, pa so bile le dom trpljenja, ponižanja in smrti.

Ne maram, da se mi vedno znova pred očmi pojavljajo krematorij, celice smrti, stražarski stolpi ...

Kričala bi, kadar se spominim čevlčkov, majhnih otroških čevlčkov, tisoče jih je — raztrganih, uničenih — sicer jih pa itak ni nihče več potreboval ...

Groza me je ob misli na blago, stkano iz ženskih las, ob misli na originalne fotografije shujšanih, do konca obupanih golih žensk ...

Ne maram pisati o tem.

Ne morem vzeti leksikona in prepisati števil: milijoni ljudi, toliko te, toliko one narodnosti — in ne morem napisati, da so to naredili Nemci.

Narodnost, številke, natančni podatki — nič ni pomembno.

Auschwitz je podoba groze in sramote, ker je tam človek nad človekom izvajal najhujše nasilje.

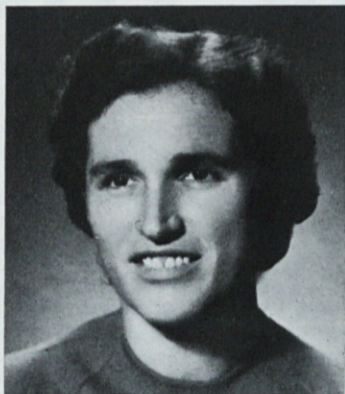
Nad invalidi. Starčki. Ženska-mi. Otroci.

In pride mi na misel, da volk volka ne okolje. Človek je krutejši od najbolj zverinske živali.

Kaj naj napišem? Da je bilo grozno? Da naj se to ne bi nikoli več ponovilo?

Človek lahko samo poln groze in osramočen molči.

md

Ondan, bilo je hladno deževno vreme, smo jo spremili na zadnji poti. Tako nepričakovano je odšla, da so naši obrazi kazali najprej presenečenje in šele za tem so prišle solze. Najprej ena, za njo še veliko. Na vseh obrazih njenih sodelavk v konfekciji hkrati.

V kolektiv je prišla pred tremi desetletji. Postala je predica v mokri predilnici. V delovni vni pri obnovi opustošene domovine ni nihče vprašal za udobje pri delu. Tudi Tilka ne in njene sodelavke, čeprav je sodilo njihovo delo med najtežja dela v tekstilni stroki.

V ljubezni se je rodil otrok. Nebogljenu si darovala vso pozornost. Odraščal je in postal velik. Vedno večja je bila tudi ljubezen sina do matere. Ali lahko človek sploh opiše velikost te ljubezni. Če bi se približal tej velikosti, bi videl, da je bila ljubezen tvojega sina do tebe še veliko večja.

Predno si dopolnila petdeseto leto, se je zgodilo. Srce, ki je tolklo brez oklevanja v tvojih prsih, je obstalo. Skalpeli so sicer končali svoje delo toda... Bilo je prepozno. Ne iščimo krivca za to. Zdravniki to sigurno niso. Bolezen, ki ji še ne poznamo pravega imena in poteka, je premagala življenje. Odšla si tiha, kakršna si vse življenje bila.

Številni so bili tvoji pogrebi. Bilo bi jih lahko še več. Zagrnila te je zemlja. Ko smo se razšli, smo si želeli le, da bi po dolgi noči žalosti nastal za tvojega sina nov dan, ki mu bo kazal pot v nadaljnje življenje, čeprav še tako težko. Zmaga na tej poti bo najlepši spomenik tebi, spomenik, ki lahko raste samo v sinovih prsih.

Naša obliuba, da te ne bomo pozabili, je minljiva. To so nekateri že pokazali.

Otmār

MA - MA!

Prošnja nerojenega, nezaželenega otroka

Mamica, če si se odločila, da ne moreva ostati skupaj iz kakršnegakoli vzroka, potem te prosim, naj bo slovo pravočasno in ob pomoči strokovnjakov. Sprašuješ zakaj in kako to mislim? Prislunhi: seznanjena si, da se spočne novo človeško bitje v trenutku, ko se semenčica, t. j. moška spolna celica, zlije z jajčecem, t. j. žensko spolno celico. Skozi jajčno mrenico pride lahko veliko semenčic, toda jajčece oplodi pač tista, ki pride prva do jajčnega jedra in se z njim združi. Tako nastane nova celica, oplojeno jajčece — in otrok je spočet. Oplo-ditev se zgodi v rodilih, na začetku jajcevodna in sicer takrat, ko pade iz jajčnika zrelo jajčece. Jajčece živi približno dva dni in če v tem času ni oplojeno, odmre. V celičnem jedru oplojenega jajčeca je več kot 30.000 tako imenovanih genov, t. j. dednih zasnov, v katerih je do vseh podrobnosti »zapisano«, kako bo nastajalo novo bitje in kakšno bo, ko bo zraslo: ženskega ali moškega spola, močne ali drobne postave, veliko ali majhno; barva las, barva oči itd. Oplojeno jajčece se najprej razdeli v dve celici, potem v štiri, osem, šestnajst itd. Resice, ki so v jajcevodu, potiskajo jajčece proti maternici, kamor dospe približno po enem tednu. Tedaj ima že precej več kot 100 celic. Nekako teden kasneje se vgnezdí v maternično sluznico in je podobno votli kroglici v velikosti bučikine glavice. Iz zunanjih celic te kroglice zrastejo posteljica, popkavnica in jajčni mehur. Notranje celice pa so zametek bodočega plodu. Zarodek se zelo hitro razvija, saj približno po 17 dneh od spočetja dobi prve krvne celice. Po nadaljnjem enem tednu, petindvajseti dan po spočetju se drobne žilice združijo v nekakšno pra srce, ki začne utripati. Na minuto udari 65-krat, potem pa vedno hitreje, tako da udari tik pred rojstvom že 140-krat v minuti. Ko začne utripati srce se začno oblikovati tudi prebavila in živčevje. Konec prvega meseca je zarodek dolg približno 1 cm. Od tega je glave za celo tretjino. Poleg tega so že vidni brstiči, iz katerih zrastejo pozneje roke in noge. Tri mesece po spočetju je plod dolg kakih 10 cm. Ima že čisto človeško podobo: obraz oči, ušesa, kožo in celo prste na okončinah. Prično se delati tudi zametki zob, še tistih, ki zrastejo čez leta.

O nadaljnjem razvoju ne bom govoril, saj si se odločila, da se posloviva. Ker pa je navadno vsako slovo povezano z občutki trpkosti te prosim, da ukrepaš hitro in ne čakaj tri mesece ali več. Da pa bom še bolj razumljiv in da boš imela čim manj težav, ti predlagam sledeče:

takoj, ko si v zaostanku z mesečnim perilom, t. j. od enega tedna do največ 14 dni, pojdi s potrjeno zdravstveno knjižico, zjutraj vsak dan v tednu, razen sobote, na Inštitut za načrtovanje družine v Ljubljano, Ulica stare pravde 11, v sobo 13. Tam boš opravila vse potrebno: ginekološki pregled pri zdravniku specialistu, preiskavo urina na nosečnost (zato prinesi s seboj stekleničko s prvim jutranjim urinom), razgovor s socialno delavko, poseg ter boš odšla še isti dan domov — sama in verjetno nesrečna. Ker si pa zelo želim, da ne bi bila tako osamljena in nesrečna, te prosim, predno se odpraviš na pot do te zdravstvene ustanove, preberi in premisli pesem Janeza Menarta: OTROK.

V blisku ljubezni neviden, stopil je v vežo življenja naelektren od hotenja, da se razraste v ženi v kožo v kost in tkivo, da bi kdaj v šolski klopi sklanjal nerazrešljivo tisočkrat zapleteni »jaz, mene, meni...«

Kakor titanček zariva v sluznico miligrame in drgeta skozi tkiva; Mamica, misli name!

Mislím, saj mislim nate, mislim ponoči, ko sanje v dar mi neso stanovanje mislim pri trezni zavesti, ko me vsakdanja bodočnost v slehernem hipu preganja:

Liter črnega vina, vejica rožmarina, trikrat dnevno po dva kinina.

Mamica, kaj te ni sram! Vendar, če tiraš me v smrt, vedi; kot klop sem zažrt, jaz se ne dam!

Kaj si želiš v svet nadlog, dete neumno! Tu zunaj čaka začaran te krog: misli! in čuti! in dvomi! ljubi! sovraži! računaj! in trepetaj pred atomi! Dete, dokler te še ni, pametno, mirno umri!

Liter črnega vina, vejica rožmarina, trikrat dnevno po dva kinina.

Ampak jaz nočem, jaz nočem, nočem umreti! Hočem, stotisočkrat hočem živeti!

Nadaljevanje na 11. str.

MA-MA! Z izleta delavk tkalnice

Nadaljevanje z 10. str.

Dete, le kaj bi hodilo na svet?
Glej, milijarde teh daljnih zvezd,
dete, prišlo bi samo umret,
smrt je strahoten, brezumen cilj,
ki ga pozna zavest.
Dete, dokler te še ni,
pametno, mirno umri!

Mamica, kaj tu stojiš
in kot v zasmeh ljubezni
gledaš ta zlato stekleni napis:
Specialist za ženske bolezni

Mamica ko me razžre
gumijasti vonj rokavice,
v gnoj brez sledu se utopim.

Mamica, jaz se bojim
britvastega robu
hladne poniklane žlice.
Kaj se ti ne?

Mamica pojdi naprej!
Glej,
dvoje ročic že imam,
dvoje nožic že imam,
prstkov deset in še enkrat deset,
ritko in glavico tudi,
srčeca drobni trepet
kmalu te v sreči začudi,
potlej se odebelim,
laske dobim.

V gozdu že čakajo ptički
in v trgovini igračke,
čakajo račke in psički,
dude in prve hlačke,
pojdi, le pojdi od tod,
glej, saj gre noga sama,
glej, saj to težko pot
kmalu konča moj
MA-MA!

Sredi vseмирskih cest,
sredi nemirnih mest,
sredi želja in skrbi
čudež zori.

Skoz medenico,
kot skoz slavolok,
stopil bo v družbo veselih otrok
in dobrih in slabih
ljudi.

Očetje, matere in vsi bodoči starši, pa predvsem nikakor ne pozabimo, da imamo možnosti (na razpolago je dovolj in najrazličnejših kontracepcijskih sredstev), pravico in dolžnost odločati o vprašanju, koliko otrok bomo imeli in v kakšnih zaporedjih se bodo rodili. Morda še več, da imajo otroci pravico, da se rodijo željeni v čim boljših življenjskih pogojih, kjer jim bo zagotovljen vsestranski zdrav razvoj in ljubezen.

Š. M.

Podobno kot lansko leto so tudi letos delavke tkalnice odšle na izlet v organizaciji IO sindikata tkalnice.

Po daljšem čakanju avtobusa, so se vse premrle vsedle vanj. Megleno in mrzlo jutro nas je spremljalo vse do trojanskega klanca, kjer so nas pozdravili sončni žarki. Pot nas je vodila v Savinjsko dolino in še naprej do Laškega. Prva postaja je bila v Preboldu, kjer so se delavke nameravale oskrbeti z nogavicami. Na našo željo pa nam je zelo gostoljubno vodstvo tekstilne tovarne omogočilo ogled nekaterih njenih obratov.

Delavke je najbolj zanimalo delo delavk v tej tovarni in sodobna tkalnica. V njej tako brezčolnice in klasične statve. Prostor uporablja samo umetno razsvetljavo in je klimatiziran. V pletilnici delajo večinoma moški, so polpriučeni pletilci, tako da manjše okvare na strojih sami odpravijo. Na vprašanje, kako so moške pridobili za to »žensko« delo, so odgovorili, da je prvi pogoj ta, da ti delavci niso prej nikjer drugje delali. Torej, da je to njihova prva zaposlitev. Stroji teko v

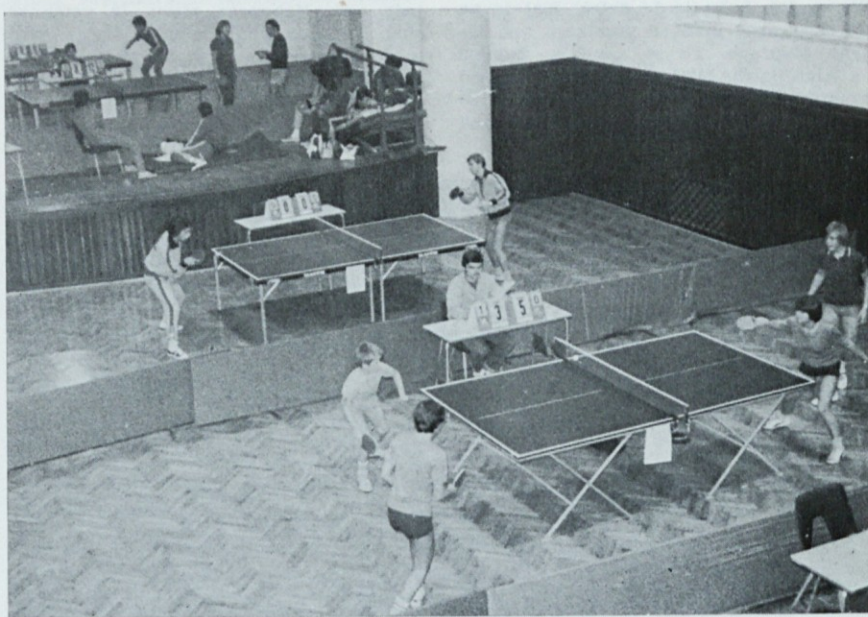
treh izmenah. Primer za naše težave...

Iz Prebolda so se delavke odpeljale proti Celju, kjer se je avtobus ustavil pred tovarno Emo. Po gostoljubnem nagovoru so odšle na ogled tovarne. Tovariš, ki jih je vodil, jim je razložil, kako dolga je pot od pločevine do lonca. Ogledale so si tudi proizvodnjo kontejnerjev in radiatorjev. Za nakup v njihovi industrijski prodajalni je bilo že prepozno. Sedaj, že malo utrujene od hoje v dveh kolektivih, so se odpeljale proti Laškemu. Tam jih je čakalo kosilo, ki jim je zelo teknilo. Ob glasbi harmonike so se nekatere celo zovrtele in vnesle dobro voljo med vse izletnice. Od tu pa so odšle na kopanje v termalne toplice, kjer je pokrit bazen s toplo vodo. Dveurno občasno namakanje jih je osvežilo in izboljšalo njihovo počutje. Iz laškega so se vračale proti domu. Ustavile so se še na Gomilskem, kjer je bil zaključek izleta.

Tako se je avtobus v večernih urah vračal v dobrem razpoloženju skozi Črni graben v Jarše.

Janez Kotnik

Namizni tenis v naši dvorani

V minulem mesecu je bilo v naši dvorani prvenstvo centra ljubljanske regije. Sodelovalo je preko sto članov in članic ter približno 70 mladincev in mladink. Tekmovali so v vseh disciplinah. Organizacija tekmovanja je bila po oceni sodelujočih odlična. Najprej so se pomerili člani in članice, kjer so se posebno izkazali člani kluba Ilirija iz Ljubljane. Pri mladincih sta vidno izstopala igralca Olimpije, mladinec Bukovič in mladinka Paučin, ki sta vedno zmagovala v vseh disciplinah, kjer sta sodelovala. Naši so sodelovali po olimpijskem pravilu.

Moj dopust

Nadaljevanje iz prejšnje številke

Ko zapelje gondola čez steber, se zaguga zelo močno in to povzroči pri potnikih sprva strah, nato pa smeh. In kakšni potniki so to? Lahko rečem, da smo bili samo mi trije primerno oblečeni. Ostali so v poletnih oblekah, kratkih hlačah in podobno, še jopic nimajo s seboj. V dolini je bilo okoli 26°C in verjetno so pričakovali, da bo tudi na 3800 m tako. Dobro, da je na vrhu restavracija, da se bodo imeli kje pogreti. Mi si že na vmesni postaji oblečemo puloverje in nato prestopamo v gondolo za vrh. Od tu je žičnica speljana brez vmesnih stebrov 1550 m, torej skoraj še enkrat toliko kot na Veliko planino. Na končni postaji izstopimo v predor, izklesan v živo skalo. Večina potnikov izgine v restavracijo, le nekaj redkih gre z nami do konca predora v led. To je doživetje zanje: konec predora je iz živega ledu. Naprej je zanje prepovedano. Tako vsaj piše na tabli. Toda to nas ne zmede. Nataknejo si gamaše, oprtamo nahrbtnike in se napotimo po ozkem sneženem, lednem, pa še strmem grebenu v meglo. Greben je kar preveč dobro shojen, tako da mi je bil prav zoprni. Drsi mi in menim, da bi bilo bolje, če bi si nataknil dereze. No, nekako prilezem čez strmi del, ki je najbolj leden. Dobro, da imam vsaj cepin v roki, brez njega ne bi šlo.

Malo niže se megla umakne in odpre se čudovit razgled. Nazaj na Aiguille du Midi, kjer je restavracija in TV stolp, pa naprej na Dru, Les Droites.

Pa na Mont Mandit in seveda Mont Blanc. Joj, kako je še daleč! Kaj je pa to? Tri rdeče pike se pomikajo nad ledeno planjavo. To so gondole. Žičnica na Aiguille du Midi je povezana čez cel ledenik z italijansko stranjo, tako da se da priti lepo z gondolami iz Chamonixa v Courmayeur.

Dušan jo je popihal naprej, midva z Bojanom pa počasi sestopava na snežno planoto. Pred nama je že cela gruča ljudi, pa tudi kočo že vidiva. Samo, da ta ne bo prava, je predraga. Malo nad njo je baraka, ki je ostala še od takrat, ko so si gradili žičnico. In tam notri so si alpinisti uredili skromna prenočišča.

Prijatelja nas že čakata. Res sta nama rezervirala prostor, ki ga sicer ne bi imeli. No, res ni nič posebnega, nekaj desk na ledu, za pod glavo gojzdarice, glavno da je streha nad glavo in da ne piha preveč. Ležišče bo sicer trdo — pa naj mi še kdo reče, da je smrekov les mehak, bo že, saj smo že vsega navajeni. Deske malo ravnam, da me rob ne bo preveč žulil. Ko še drugi kukajo skozi okno, kjer je vhod — vrata so že zabili in s tem pridobili nekaj ležišč, jim povemo, da je že polno. Tu so Angleži, Svicarji, Francozi, Japonci, pa mi Jugoslovani. Bojan se pripravlja, da bo kuhal, jemlje stvari iz nahrbtnika in zraven robanti. Cel liter mleka se mu je polil po nahrbtniku. Še sreča, da ga je večino popila vrv.

Pojemo, se napijemo še čaja in se spravimo spat. Zlezem v slonovo nogo, oblečem veston, pod glavo imam gojzdarice in nahrbtnik. Na taki višini še nisem spala. Višina 3600 m mi še ne povzroča nobenih težav.

Ob 1. uri (zjutraj) vstanemo, kar težko se je izkopati iz toplega puha, pa tudi noč je bila prekratka. Malo zavidam Angležem, ki še smrčijo na spodnji polici. Poberemo opremo, pripravimo nahrbtnike in navežemo dereze. Jesti ne morem, prezgodaj je še. Zunaj je še trda noč. Nobenega glasu, le veter se sliši, ko piha okoli vogalov in se lomi med skalami. Ko stopamo okoli barake moramo paziti, da koga ne pohodimo. Notri niso dobili prostora, zato jih veliko spi zunaj na ledu in vetru, zaviti v folijo. Navežemo se in se spustimo na

Col du Midi (3532 m). V soju čelnih svetilk iščemo pot. Pet nas je, dva Švajcra in mi trije. Počasi se ogrevamo. Sneg postaja vedno bolj strm, vzpenjamo se po severnem pobočju Mant Blanc Du Tacul. Večkrat sledimo starim sledem, tako da ni težav pri iskanju prehoda čez razpoke. Oh te razpoke. Kako so grozeče. Kar nenadoma se odpre pred teboj temno žrelo, ki te hoče požreti. In če to vidiš dovolj zgodaj je v redu, se lahko umakneš. Bolj nevarno je, če je razpoka pokrita s tanko plastjo snega, ki se vdre pod teboj. Zato je nujno, da smo privezani na vrv in da hodimo v primerni razdalji. Vedno bolj se dvigujemo. Zaradi velikih razpok in serakov, nas pot vodi cik-cak po pobočju, pač kjer so možni prehodi. Na enem mestu je prav nevarno. Po robu razpoke moramo iti do navpične stene, pod katero je druga razpoka. Tesno mi je pri srcu. Cepin pride tu do polne veljave, pa dereze tudi in še vrv, s katero me Bojan varuje in mi tako pomaga, da pridem brez težav čez. To je že prava ledna plezarija.

Naprej je lažje, čeprav je še vedno bolj strmo. Na vzhodu se že svetlika, nov dan se poraja. Ozrem se nazaj v temo. V planinski koči se je prižgala luč in kmalu za tem dve drobni lučki odhitita v temo, po naših stopinjah. Ja, tam je še temno, tu pa se že počasi dani. Torej danes ne bomo edini šli po tej strani na streho Evrope. Ko pridemo na greben Mont Bland du Tacul, se že čisto zdani. To nam pride prav, saj so sledi čisto zamedene. Bojan se ne meni dosti za to, gre počasi in sigurno naprej in vem, da gre prav. Nikoli ni skregan z orientacijo. Vrh izpustimo in se spustimo na sedlo. Tu pa piha, neusmiljeno piha. Zato rinemo naprej, čeprav nam v želodcih že kruli. Popolnoma se je zdanilo, in vrh Mont Mandita je obsvetilo sonce. Dogovorimo se, da bomo v zavetju pod seraki zajtrkovali, lepo na soncu.

Do tja pridemo po strmih navpičnih snegu, ki se vdira do kolen. Skopljemo jamo v sneg, se še oblečemo in nekako namestimo. Hrana mi ne diši, vendar se nekako prisilim, da nekaj pojem, če hočem vzdržati do vrha. Po slabe pol ure počitka gremo naprej. Tu se začne pa zares.

Najprej čez veliko razpoko, nato prečnica v desno in nato še čez eno razpoko v zelo strm led. Mestoma ima gotovo več kot 60 stopinj. Na srečo ta strm odstavek ni preveč dolg in se konča na grebenu od koder se odpre lep pogled proti Mont Blancu. Vrh samega ne vidimo, ker ga pokriva meglena kapa. Zato pa vidimo del grebena, kjer poteka »normalna« pot. In tam vidimo precej črnih pik. To so ljudje, ki gredo, nekateri še gor, večina pa že dol. Seveda, z one strani je vrh bližji. Nas pa še čaka precej poti.

Sled nas vodi naprej po strmih pobočju v desno. Nato je treba iti čez strmo stopnjo nad razpoko. Bojan zleze naprej, zavrta ledni klin, se vzpne in Nadaljevanje na 13. str.

Mont Blanc du Tacul (4248 m)

Moj dopust

Nadaljevanje z 12. str.

gre do konca dolžine vrvi, medtem ko sama pri sebi godrnjam: »ne, tu pa ne bom prišla čez«. Medtem se Bojan ustavi, zavpije, da me varuje in da naj grem za njimi. Kaj pa sem hotela drugega, kot da sem ubogala. Preskočim razpoko in se zaženem v živ navpičen led. Ko sem prišla čez se mi je kar samo smejala. Ko bi oni štirje vedeli, kako me je bilo strah! Spet je pot nekaj časa lažja. Hodimo pod robom grebena. Na grebenu si ne upamo, je preveč nevarno. Velike opasti visijo daleč ven in pod njimi je čez 1000 m samo zrak, pa še tisti bolj redek. Greben se končuje v skalnem odstavku. Čezenj pa menda ja ne bomo šli. Ne, ne gremo tja, ampak kar naravnost navzdol in to po taki strmini, da me morata enkrat Dule enkrat Bojan varovati, da pridem dol na sedlo. Od tu, s Col de la Brenova (4340 m), do vrha ne bi smelo biti več težav, glavne ovire smo že premagali. Pred nami je še 5000 m pobočja. Vzpenjamo se po strmem grebenčku. Višina se že pozna, saj se ustavljamo vsakih 20 korakov. Nad nami krožita dva helikopterja. Verjetno imajo kakšne vaje pristajanja na vrhu, ali pa je kdo klical na pomoč. Nebo je popolnoma jasno, tudi Mont Blanc nima več kape. Edino piha še vedno neusmiljeno. Toda kljub vsemu se dvignemo. Dule včasih par preteče po konicah derez po nekaj metrov. Ima pa res kondicijo. Za grebenom že slutim vrh. Še malo, še nekaj metrov. Obzorje se nam vedno bolj širi. Čudovit je pogled proti vzhodu, proti Švici. Tam daleč spodaj, skoraj 4 km pod nami je Chamonix, nad njim se dviguje Aiguilles T'Rouges, na drugi strani pa Aiguilles du Chamouix, katerih ostri granitni vrhovi so okovani v led. Pa naša pot z Aiguille du Midi in tam zadaj Dru pa Aiguille Verte pa Les Grandes Jorasses, pa še množica vrhov, ki jim ne vem imena. A tam daleč na obzorju se pno v nebo švicarski vrhovi: Weisshorn, Dom Täschhorn, Matterhorn, Monte Rosa, pa Aletshhorn, Jungfran, kdo bi vedel za vsa imena.

Tako mi minevajo zadnji metri pod vrhom. Nobene vrtoglavičice ali glavobola, še utrujenosti ni ta prave. Še nekaj korakov in na vrhu smo. »Višje v Evropi ne moreš priti peš,« mi reče Bojan, jaz pa si potihem mislim, mogoče bi pa prišla še kam višje. Veseli smo, slikamo se, slikamo horizont. Vrh je ves zasnežen, širok, da bi na njem lahko stalo sto ljudi. Vse je shojeno, toda ko smo prišli ni bilo nikogar, ko smo že nekaj časa na vrhu, prispe za nami čudno dolgolasa pojava s cepinom v roki. Ozre se okoli, nekaj časa stoji nepremično, nato vpraša po angleško, koliko je ura, se obrne in izgine za rob. Čuden tič. Kako nevarno je tu biti sam. Mimogrede te požre razpoka in o tebi ni več sledu.

Se nekaj časa uživamo v razgledu. In seveda, po strani planinski navadi je še rahel krst na vrsti, ki mu Dule po pomoti uide. Nato se odpravimo navzdol, po drugi poti, kot smo prišli. Gre-

ben je sprva ozek, nižje pa se razširi. Nekaj mest je strmejših, vendar je povsod bistveno lažje kot pa na drugi strani, kjer smo šli gor. Le veter je še hujši in na nekaterih mestih me je dobesedno prestavljal. Kjer se da, stopamo hitro, vendar z vso potrebno previdnostjo. Če bi zdrsnili na levo bi pristali nekaj 1000 m nižje v Italiji, če pa bi šli desno pa v ledeniških razpokah. Zato le previdno. V liraku Vallot se ustavimo. Kakšna svinjarija je notri. Vendar samo notri, okolica pa je v glavnem čista. Malo počedimo, tako da se lahko vsedemo. Tu je vseeno topleje kot zunaj, kjer še vedno neusmiljeno vleče. Pogrejemo konzervi jabolčne čežane, pa jih s težavo pospravimo. Še vedno se pozna višina, saj smo še vedno 4362 m visoko. Po kratkem počitku se odpravimo naprej. Pobočje se strmo spusti na Col du Dome pod Dome du Gouter, nato pa se spet vzdigne na greben. Sonce pripeka in poznajo se že prehojeni metri. Počasi se dvigamo, saj vemo, da je to danes večji zadnji vzpon. Nato bo šlo v glavnem samo navzdol. Ivek, Pajo in Dule jo mahnejo naprej, midva z Bojanom ostaneva zadaj. Nekaj mi začne nagajati desno koleno, pa še na dereze se prijema od sonca omeščani sneg. Zato snameva dereze, koleno si kar povijem z elastičnim povojem, malo mi pomaga, vendar pa ni tako kot bi moglo biti. S težavo sestopim do koč na Aiguille du Gouter, ki je še vedno čez 3800 m visoko. Torej še 2800 m spusta, a noga me kar noče in noče nehati boleti. Pri koči se ustavimo. Prepakiramo nahrbtnike, uredimo se za sestop, ponovno previjem koleno. Čaka nas pot po strmem skalnem grebenu, kjer se vzpenja vse polno ljudi. Le kje bodo spali. Koča je za tako množico mnogo premajhna. Polno je že, pa prihajajo še cele trume. Kljub temu,

da je bila smer, ki smo si jo izbrali mnogo težja od običajne, se je vseeno izplačalo, saj spali smo v redu. Dule, Ivek in Pajo jo spet popihajo naprej, midva pa lepo počasi za njimi. Pot je bila slaba, skale kršljive, dosti previdnosti je potrebno, da ne krušiš kamenje in ne ogrožaš tistih pod teboj. Nevarnosti se v glavnem zavedajo in večina je imela čelade na glavah. Kmalu smo spodaj, čaka nas še prečkanje ledenega kolnarja po katerem leti kamenje. Čakamo na presledke med padajočim kamenjem. Ko kameni plaz za nekaj časa preneha, hitro stečem čez, kolikor hitro mi koleno dovoli, medtem ko Bojan opazuje pobočje nad menoj. Vlogi se zamenjata ko gre on čez. Teh straž ni za podcenjevat, Lani je ravno na tem mestu skala poškodovala roko Pavletu, ki je bil med našimi vodniki na Mont Blanc in pravijo tudi, da je tu že marsikdo odletel na drugi svet.

Pot naprej ni več težka. Še malo čez ledenik in nato se začne lepa pot, ki se v ključih spušča niže in niže. Z Duletom smo spet skupaj in jo lepo počasi, zaradi moje nesrečne noge mahne mo navzdol v upanju, da nam bo uspelo ujeti še zadnji vlak. Ko pridemo na ovinek nad postajo, hitro okoli ovinka, še malo navzdol in oh, kakšno razočaranje. Vlaka ni več. Prav pred nosom nam je odpeljal. Slišimo ga še, a kaj nam to pomaga. Vprašamo v bifeju, kdaj gre naslednji vlak, pa nam povedo, da jutri zjutraj. Krasno. Tako bomo zamudili še žičnico in bomo morali iti peš prav v dolino, torej še 1400 metrov višinskih. Da pa bi tu prelinekarili, nobeden niti pomislil ni.

Nadaljevanje prihodnjič

Naše prenočišče na 3600 m

Obiskali smo prijatelje v Murski Soboti in Puconcih

Nekaj mesecev smo se mladi pogovarjali o tem, da bomo v malo večjem številu obiskali Mursko Sobotu in na tak način še poglobili stike, ki smo jih navezali z mladimi iz tega mesta.

Sobotno jutro je bilo hladno in deževno. Kljub temu je bilo v avtobusu, ki nas je ob 6. uri odpeljal izpred tovarne, kmalu slišati pesem in smeh. Vožnja je hitro minila in že smo si segli v roke s predstavniki OK ZSMS Murska Sobotna: predsednikom Gezo, bivšim predsednikom Jožetom in sekretarjem Stanikom. Skupaj z njimi smo se naprej odpeljali v nekaj kilometrov oddaljen kraj Puconci. Že prej smo veliko slišali o tamkajšnji šoli. Toda to, kar smo doživeli med malimi prijatelji in njihovimi učitelji, je resnično nepozabno. Tovariš ravnatelj nas je najprej popeljal med »delavke« TOZD Pletilstvo in vezenje. Ne znam opisati občutkov, ki so me navdajali, ko sem hodila med mizami, za katerimi so drobne otroške roke vezle prtičke in ko sem se pogovarjala z njimi in z mentoricami. Vem samo, da se mi je vse skupaj zdelo skoraj neresnično in da sem jih brezmejno občudovala. Za naš obisk so pripravili tudi skromno, a vendar dovolj bogato razstavo, da smo lahko videli, kaj vse znajo narediti; vsak izmed nas pa je dobil za spomin ljubek prtiček. Ob kavici in sendviču smo nato v pogovoru s predsednico delavskega sveta TOZD Pletilstvo in vezenje, še dvema učenkama in učitelji izvedeli marsikaj zanimivega. Za ustanovitev TOZD Pletilstvo in vezenje so se učenske in učenci odločili za referendum.

Trenutno šteje TOZD 96 članov, ki jim pomagata dve tovarišici-mentorici. TOZD ima svoj razvojni in prodajni oddelek. V obeh delajo učenske, pod vodstvom mentoric, same. Same vodijo tudi finančno poslovanje. Ob začetku vsakega šolskega leta izvolijo delavski svet, ki potem pripravi program dela in se med letom redno sestaja. Glede na delo so učenske razdeljene v dve skupini: učenske 3. razreda se učijo osnove vezenja in pletenja, učenske od 4—8. razreda pa so že vključene v »redno proizvodnjo«, ki je organizirana po principu tekočega traku. Na podlagi naročil izdelujejo prtičke, prte, gobeline, tapiserije, puloverje, jopice itd. Skratka, prava tovarna v malem, tako glede pridnosti in resnosti pri delu kot glede samoupravne organiziranosti. Zares lep primer, kako je mogoče z dobro voljo in veliko entuziazma otrokom praktično približati samoupravne odnose in jih navajati na delo.

Skoraj sem pozabila omeniti, da so delovni dnevi za ta TOZD predvsem sobote, saj je zaradi prostorske stiske in oddaljenosti učencev delo skoraj nemogoče organizirati drugače. Pouk namreč poteka kar v treh stavbah, saj je šolsko poslopje staro in veliko premajhno za 384 učencev.

Poleg TOZD Pletilstvo in vezenje imajo na šoli še TOZD Zadruga, v katerega so vključeni predvsem fantje, ukvarjajo pa se z vzgojo in prodajo lončnic. Obe TOZD pripravljata tudi razstave svojih izdelkov, tako da so z njihovim delom dobro seznanjeni tudi starši in drugi vaščani.

Prehitro so nam minile ure v Puconcih in kar težko se je bilo posloviti. Ko smo odhajali, smo dobili za soplin prečudovit lestenec, pleten iz slame, a tudi brez tega bi nam to dopoldne ostalo v nepozabnem spominu.

Po kosilu so nas gostitelji odpeljali v Pokrajinski muzej v Murski Soboti. Tam smo si ogledali razstavo slikarjev iz Murske Sobotne in okolice, etnološke značilnosti Prekmurja in grajske sobane. Mimogrede smo se oglasili še v Klubu mladih, nato pa smo se odpeljali v Moravce, kjer je bil leta 1974 IX. kongres ZSMS. Obisk smo zaključili v hotelu Čarda, kjer smo ob kapljici vina zapeli in zaplesali.

Polni prijetnih vtisov smo se odpeljali proti domu v upanju, da se bodo mladi iz Murske Sobotne in Puconcev odzvali našemu vabilu in nas kmalu obiskali.

Izlet je bil resnično zanimiv, poučen in prijeten in mislim, da je lahko marsikomu, ki ni šel z nami, žal.

Breda

PRISPEVEK MLADINCEV INDUPLATI ZA POSOČJE

Po katastrofalnem potresu v Posočju smo se mladinci v naši DO na sestanku 28. 9. odločili, da bomo po svojih skromnih močeh pomagali prizadetim.

Sicer smo v okviru DO kot vsi drugi delavci delali prosti soboti, iz našega zaslužka je šel tudi denar za prikolico, vendar smo se kot organizirana mladina v ZSMS odločili, da vsak član prispeva 10 din.

Akcija je uspela, s čimer se kaže humanost in solidarnost naših mladincev.

Milena Orehek

MLADINCI so kot vsako leto tudi letos pripravili komemoracijo ob dnevu mrtvih.

Za trud in pripravljenost jim gre vsa pohvala.

Posebej je treba pohvaliti našega sodelavca Ludvika Krambergarja, ki je po svojih najboljših močeh prispeval k dobri tehnični izvedbi.

Zal si je premalo sodelavcev in občanov vzelo čas, da bi se z nami spomnili mrtvih.

Družba je bila prijetna in vesela...

Košarkarska TRIM liga

V letošnjem letu je ZTKO Domžale, odbor za rekreacijo, prvič pristopil k organiziranju občinske TRIM lige v košarki za člane. Možnost prijave so imeli klubi in ekipe iz delovnih kolektivov. Glede na to, da je liga rekreacijskega značaja, je edini pogoj, da tekmovalci, ki se aktivno bavijo s košarko, nimajo pravice nastopa. Med 13 prijavljenimi ekipami je tudi ekipa TVD Partizan Jarše, ki je kljub močni konkurenci po odigranih 4 kolih na solidnem sedmem mestu na tekmovalni lestvici. Naša ekipa je premagala izkušeno moštvo ŠD Radomlje z rezultatom 63 : 28 (23 : 13) predvsem z odlično in učinkovito igro v drugem polčasu. Zaradi premajhne pazljivosti in zbranosti v odločilnih trenutkih je ekipa TVD Jarše tesno izgubila tekmi s Tosamo 31 : 26 (13 : 16) in z ekipo Lukovice z rezultatom 43 : 35 (20 : 18). Obe ekipi sta objektivno slabši in morda so tudi nekoliko pristranski sodniki pripomogli, da sta bili tekmi izgubljeni. Zato bo treba v naslednjih kolih, ko se bo naša ekipa srečala z neposrednimi tekmeči oziroma ekipami istih kvalitet, paziti, da se stare napake ne ponovijo. Čakajo pa nas tudi bistveno lažji nasprotniki in pričakovati je nove zmage in boljše uvrstitev kot je že sedaj solidno sedmo mesto.

V 5. in 6. kolu (rezultati še niso vnešeni v tabelo) se je naša ekipa pomerila z moštvom Heliosa in ekipo KK Domžale, prvim favoritom lige. Rezultat s Heliosom je bil 59 : 39 (30 : 18) za ekipo Heliosa. V zmagovalni ekipi je nastopilo večje število bivših članov KK Domžale in smo bili brez možnosti za zmago. Kljub borbenosti in požrtvovalni igri nam ni uspelo doseči več kot časten poraz. Tudi v tekmi s KK Domžale smo bili brez možnosti za zmago in je poraz z rezultatom

55 : 35 (28 : 12) pričakovan. Kot pa sem že omenil, nas v naslednjih kolih čakajo precej lažja srečanja in upravičeno je pričakovati nove zmage.

Sama organizacija TRIM lige je pokazala, da so taka tekmovanja potrebna, saj je to edina oblika rekreacije neaktivnih športnikov, pa tudi bodoča organiziranost tekmovalnih sistemov v SR Sloveniji bo v prihodnosti bazirala predvsem na tekmovanjih rekreacijskega pomena in množičnosti.

Lestvica občinske TRIM lige po odigranih 4 kolih:

1. KK Domžale	4	4	0	236 : 111	8
2. Avtoservis	3	3	0	148 : 89	6
3. Mengeš	4	3	1	169 : 155	6
4. HK Prevoje	4	2	2	165 : 131	4
5. Helios	3	2	1	121 : 96	4
6. ŠD Radomlje	3	2	1	88 : 99	4
7. TVD Jarše	3	1	2	124 : 102	2
8. Lukovica	2	1	1	73 : 85	2
9. SOb Domžale	4	1	3	134 : 168	2
10. KS Prevoje	4	1	3	128 : 181	2
11. Lek	2	1	1	47 : 61	1 (— 1)
12. Napredek	4	0	4	155 : 218	0
13. Tosama	4	1	3	49 : 160	0 (— 2)

Lestvica najuspešnejših strelcev po 4 kolih: Grmek (Avtoservis) 84, Dolinar (HK Prevoje) 82, Hočevnar (KK Domžale) 62, Sikošek (SOB Domžale) 52...

Igralci ekipe TVD Jarše pa so v petih tekmah dosegli naslednje število košev: Pavlin 54, Kurzweil 34, Benda 31, Lamberšek 25, Zupan M. 20, Jeraj 13, Plahutnik 11, Hribar 8, Zučko 2.

Matjaž Pavlin

Tudi tokrat mimo...

Naš sodelavec KOS FRANC, ki je pri vojakih v Beli Crkvi, vse lepo pozdravlja.

Ce mu kdo želi pisati, lahko dobi naslov v uredništvu. (Prav tako tudi naslove drugih sodelavcev, ki so v JLA.)

Ob svoji bolezni se zahvaljujem dr. Mariji Šiški in sestri Majdi Škrinjar za obisk, sindikatu pa za denarno pomoč.

Lojze Farič

1. oktobra sem žalil uslužbenice restavracije; opravičujem se jim in se zahvaljujem, da so odstopili od tožbe.

Janez Kotnik

Obvestila iz kadrovske službe

TOZD PROIZVODNJA

Vstopi:

1. Klemenc Marija, šivilja, vstopila 1. 10. 1976;
2. Mežnar Bojan, mikanje v predilnici, vstopil 1. 10. 1976,
3. Ovca Ivan, del. v ceradnem oddelku, vstopil 4. 10. 1976,
4. Dovžan Marija, delavka v Slamnik Mengeš, vstopila 7. 10. 1976;
5. Slipčević Luka, del. v oplemen., vstopil 13. 10. 1976;
6. Koželj Peter, pom. mojstra v tkal., vstopil 14. 10. 1976;
7. Starič Vera, šivilja v Mokronogu, vstopila 16. 10. 1976;
8. Slapar Bojan, del. v oplemen., vstopil 18. 10. 1976;
9. Sušnik Olga, šivilja, vstopila 21. 10. 1976.

Izstopi:

1. Benda Marija, predica, upokojena 4. 10. 1976;
2. Perič Radmila, tkalka, izstopila 9. 10. 1976;
3. Narobe Zlatko, kov. konstr., v JLA dne 12. 10. 1976;
4. Skok Marija, del. v konf., inv. upok., dne 12. 10. 1976;
5. Velepec Matilda, del. v konf., umrla 14. 10. 1976;
6. Banič Ljudmila, čist. blaga, upokojena 30. 10. 1976.

DELOVNA SKUPNOST SKUPNIH SLUŽB:

Vstopi:

1. Pirc Ivan, konstruktor, vstopil 11. 10. 1976;
2. Seifert Ivana, ref. za inform., vstopila 25. 10. 1976.

POROČILI SO SE:

REBOLJ Heda, poročena URANKAR.

S to številko se poslavljam od vas.

Zahvaljujem se vsem, ki ste mi pri delu svetovali, pisali članke ali mi kako drugače pomagali.

Bilo je prijetno delati med vami in težko mi je, ko vas zapuščam.

Mira

POROČILO O GIBANJU OSEBNIH DOHODKOV ZA SEPTEMBER 1976

Vrednost točke je bila obračunana v isti višini kakor v preteklem mesecu. Po izračunu se bo v IV. tromesečju obravnavala vrednost točke v višini 0,0286 din. Ker je bil menjajoči del OD v avgustu izplačan le kot akontacija, je bil obračun za september sledeč:

R-D-Z za TOZD proizv. in DSSS je znašal 14,5 % za tekoči mesec in 4,5 % za mesec avgust, skupno 19 %.

R-D za TOZD proizv. in DSSS je znašal 15 % za tekoči mesec in

7 % za mes. avgust, skupno 22 %, za TOZD Restavracijo in počitniške domove in za TOZD Industrijsko prodajalno pa je bil izplačan menjajoči del v višini 115 %.

Povprečno izplačani osebni dohodki so se gibali sledeče:

	Din
TOZD proizvodnja	3.662,80
Del. skup. skup. služb	5.160,44
TOZD Rest. in poč. dom.	4.217,01
TOZD Ind. prodajalna	4.417,68
TOZD Slamnik Mengeš	3.514,71

TOZD proizvodnja														
Razred	pred.	prip.	tkal.	opl.	konf.	Peče	cer.	Mokr.	kov. k.	teh. s.	DSSS	TOZD Slan.	TOZD Rest.	TOZD Tr.
do 2100		2												
2100 do 2500		1	4		3	2		11			2			
2500 do 3000	33	20	11	4	12	1		20	1		4	15	2	
3000 do 3500	34	59	79	27	91	21	6	17	4		15	8	8	1
3500 do 4000	5	19	70	34	40	19	6	3	9	1	34	1	1	4
4000 do 4500	6	9	21	21	16	2	3		10	4	41	2	6	1
4500 do 5000		2	3	2	3	1	1	4	3	3	39	2	2	2
5000 do 5500	3	3	6	2	4				2		29	1	4	
5500 do 6000	1	1	9	3			1		1		9		1	1
6000 do 6500			2		1					1	7			
6500 do 7000			5					1		1	9			1
7000 do 7500	2									3	6	1		
7500 do 8000		1		1	1		1		1	1	7		1	
8000 in več			1							3	21	1		
	86	115	211	94	171	46	18	56	31	17	223	31	25	10
najnižji OD	1905	2296	2296	2586	2113	2113	3245	2103	2875	3947	2459	2529	2629	3121
povprečni OD	3327	3493	3793	3843	3511	3526	4075	3052	4241	6287	5160	3514	4217	4417
najvišji OD	7469	7906	8073	7574	7514	4661	7720	6959	7929	11527	12652	9138	7573	6566

Vsem mojim dragim sodelavkam in sodelavcem iz obeh oddelkov konfekcije se toplo zahvaljujem za pozornost in izraze sožalja ob smrti mojega dobrega in skrbnega očeta

JANEZA PISLAKA

Posebno zahvalo sem dolžan izraziti vsem, ki ste pokojnika spremili na njegovi zadnji poti, čeprav zavoljo službene zadržanosti sam nisem bil pri pogrebu.

Vsem še enkrat hvala.

Sin Stane Pislak

Ob nenadni in boleči izgubi
moje drage mame

TILKE VELEPEC

se iskreno zahvaljujem kolektivu Induplati in sodelavkam iz konfekcije za denarno pomoč in vsem, ki ste jo spremili na njeni zadnji poti, darovali cvetje in izrekli sožalje. Še posebej se zahvaljujem tovarišu Janku Ukmarju, tovarišici Veri Habjan in tov. Ani Troha, ki so mi v najtežjih trenutkih takoj priskočili na pomoč, tov. Eriki Gorjup pa za poslovilne besede.

Sin Franci

Izdaja v 1000 izvodih DO INDUPLATI Jarše n. sol. sub. o. Uredniški odbor: Marija JEREB, Vida KOŽELJ, Cilka MRĐENOVIČ, Ingo PAŠ, Janko UKMAR, Lado ZABUKOVEC in Mira DOBRAVEC — odgovorni urednik. Natisnila tiskarna Učnih delavnic v Ljubljani. Konoplan je oproščen plačila prometnega davka z odločbo Sekretariata za informacije SRS (421-1/72 od 8. aprila 1974)